

[Kaj Poulsen]

det ikke er et arbejdsmarkedspolitisk spørgsmål. Så kan man henvise til, at det kan være et socialt spørgsmål, men socialministeren siger, at det er et kommunalt spørgsmål. Så siger kommunerne: ja men efter at regeringen har pålagt os ikke at lade vores udgifter stige, kan vi ikke længere klare problemerne. Det er virkelig et paradoksproblem, som vi må se på. Vi skal blot bruge andre instrumenter end det, SF her anviser. Socialdemokratiet er åbent og villigt til at arbejde på at se, om vi kan finde en løsning på dette problem, som ikke griber så grundlæggende ind i det omfattende system, arbejdsløshedslovgivningen har, og fuldstændig ødelægger det.

Brøndsted (V):

Det er ganske naturligt, at der opstår en vanskelig overgangsperiode for den eller de forældre, der har haft en arbejdsløshedsperiode og i denne periode har ønsket selv at tage sig af sine børn, når der igen kommer et tilbud om job. Jeg synes, det er en rosværdig ting, at man benytter en arbejdsløshedssituation til at have sine børn omkring sig, hvilket jo mange mænd og kvinder kan savne i deres arbejdssituation. Men jeg tror, der er én ting, vi må slå fast, og det er, at det er en betingelse for at opbære dagpenge, at man også helt reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet og altså kan påtage sig arbejde, der bliver anvist, og i nogen grad når det bliver anvist. Denne betingelse er vi vist af mange grunde nødt til at fastholde meget stærkt.

Nu er det min opfattelse efter at have haft kontakt dels med nogle forældre, der har været i situationen, dels med nogle arbejdsformidlingskontorer, at arbejdsformidlingskontorenes holdning har ændret sig noget i disse sager. Jeg tror nok, man kan sige, at der er forståelse for, at der vitterlig er et problem for de forældre, der har haft børn hjemme og så skal ud på en arbejdsplads. Derfor viser man større smidighed i hele anvisningsproceduren. Man giver bl. a. en længere frist, så vidt det overhovedet er muligt, for tiltrædelse til det arbejde, man kan anvise. Endelig tror jeg også, at arbejdsformidlingskontorerne i højere grad end før er villige til at hjælpe med at få kontakt med kommunen og dermed børneinstitutionerne for at finde pasningsordninger og pasningsmuligheder. Det kan jo også være, man skal finde en

overgangspasningsordning, indtil man kan få – hvis det er det, man vil have – en egentlig institutionsplads til sit barn.

Men jeg mener heller ikke, at vi må undlade at understrege, at den arbejdsledige selv har et ansvar og selv må gøre en indsats. Det kan man mange gange gøre ved at holde muligheder åbne, opretholde kontakterne, for hvis man virkelig vil på arbejdsmarkedet igen, kan man i hvert fald i mange, mange tilfælde forberede det. Jeg tror ikke, det er rigtigt at sige, at problemet er mangel på 100.000 pladser i institutioner, det er mere det, om man har nogle kontakter og aftaler om pasning, den dag det trænger sig på. Det kan ikke være en fra-dag-til-dag-løsning.

Men kommunerne er jo også alt i alt interesseret i at få en løsning for dem, der har fået tilbudt et job, for hvis jobbet afvises, er det jo kommunerne, der kan komme til at hænge på udgifterne. Jeg kan tilføje, at det måske er forkert, at der er en for let adgang til at få hjælp fra bistandsloven, og derfor er det nok ikke ønskeligt, at den hjælp er så let at opnå; det kan svække anstrengelserne.

Dette forslag må siges at være en trussel mod et godt dagpengesystem, og venstre må på den baggrund afvise forslaget, men dermed ikke bortforklare, at problemet er der, og at der skal tages hensyn til det.

Grethe Fenger Møller (KF):

Baggrunden for SFs forslag er jo et stort og reelt problem, nemlig at der er personer, der ikke kan påtage sig anvist arbejde på grund af manglende børnepasningsmuligheder. Der er nok heller ingen tvivl om, at det i praksis er et særligt kvindeproblem. Ligestillingsrådet lavede for kort tid siden en undersøgelse, der viste, at det næsten udelukkende var kvinder, der gik på bistandshjælp, fordi de ikke kunne få passet deres børn, mens der ikke, næsten ikke, er nogen fædre, der gør det samme.

Problemet er der, men sagen er bare den, at problemet ikke kan løses gennem dette forslag fra SFs side, fordi det, som det allerede er blevet anført af andre, ville betyde et væsentligt brud på det princip, der gælder i vores arbejdsløshedsforsikring, nemlig det, at retten til at få arbejdsløshedsdagpenge er betinget af, at man står til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg mener også, at det ville